

Nr 14.

Utlåtande i anledning av framställningar angående pensioner eller understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.

Bankoutskottet får härmed avgiva utlåtande över nedannämnda till utskottet hänvisade framställningar beträffande pensioner eller understöd att utgå dels från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m., dels ock av affärsdrivande verks medel.

Beträffande utredningen i de ärenden, som behandlas i utlåtandet, får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till vederbörande proposition (nr 32) och motioner.

Föredragande statsrådet har i propositionen nr 32 berört frågan om vissa huvudgrunder för bestämmande av riksdagspensioner och därvid anfört följande:

»I propositionerna nr 72 till 1946 års riksdag, nr 70 till 1947 års riksdag och nr 74 till 1948 års riksdag angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer hava förordats vissa huvudgrunder för bestämmandet av riksdagspensioner. Dessa huvudgrunder synas mig alltjämt böra tillämpas. Såsom komplettering av vad tidigare i här förevarande hänseende anförts vill jag framhålla, att — i likhet med vad fallet är i fråga om pensioner, som beviljas enligt gällande tjänstepensionsreglementen, ävensom riksdagspensioner, som tillträtts före den 1 juli 1947 och omreglerats enligt kungörelsen den 30 juni 1947 (nr 657) angående omreglerad tjänste- och familjepension m. m. — jämväl sådana av riksdagen beviljade tjänstepensioner, som tillträtts efter den 30 juni 1947, böra utgå till och med den dag, då en månad förflutit efter pensionstagarens frånfälle. Då en befattningshavare jämlikt Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut berättigas att åtnjuta pension 'under sin återstående livstid', torde sålunda beslutet få innefatta befogenhet för vederbörande myndighet att verkställa utbetalning intill sist angivna tidpunkt.»

Vad föredragande statsrådet sålunda anfört har icke givit utskottet anledning till erinran.

A. Anslaget till diverse pensioner och understöd m. m.

I. Försvarsdepartementet.

1:o.

Förre indelte soldaten vid Älvsborgs regemente, furiren Axel Emil Thor. I en den 28 januari 1949 dagtecknad proposition nr 32 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i punkten 1 föreslagit riksdagen medgiva, att förre indelte soldaten vid Älvsborgs regemente, furiren Axel Emil Thor må, räknat från och med den 1 januari 1948, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 116 kronor.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågasvarande förslag, hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

2:o.

Förre varvsarbetaren Karl Ferdinand Reinhold Andersson. I motionen I: 5 hemställer herr *Petersson, Emil*, »att riksdagen måtte bevilja förre varvsarbetaren Karl Ferdinand Reinhold Andersson, Holmgatan 7, Karlskrona, pension av statsmedel under återstående livstid att utgå med skäligt belopp».

Av handlingarna inhämtas, att Andersson är född den 21 december 1880 och alltså 68 år gammal; samt att han den 30 april 1898 antogs som gjutare vid Karlskrona örlogsvarv, vilken anställning han innehade intill den 30 maj 1917, då han på egen begäran lämnade sin anställning.

Till stöd för det föreliggande förslaget anföres, att Andersson nödgades lämna sin ovannämnda anställning på grund av värk och annan ohälsa, sannolikt ådragna som följd av dåtida dåliga hygieniska förhållanden i gjuteriverkstaden, att Andersson icke kunde erhålla annat arbete vid örlogsvarvet samt att han är i stort behov av understöd.

Utskottet. Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, lämnade Andersson år 1917 vid en levnadsålder av 36 år på egen begäran sin anställning som gjutare vid örlogsvarvet i Karlskrona. Med hänsyn härtill och då vad i motionen anförts till stöd för förslaget om beredande åt honom av en särskild riksdagspension utöver utgående folkpension icke syntes utskot-

tet utgöra tillräcklig anledning att tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte, hemställer utskottet,

att förevarande motion I: 5 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

3:o.

Förre husaren Jöns Jönsson Hektor. I motionen II: 27 hemställer herr Björklund, »att riksdagen måtte besluta bevilja högsta möjliga understöd åt förre husaren Jöns Jönsson Hektor under dennes återstående livstid».

Av handlingarna inhämtas,

att Hektor är född den 12 februari 1869 och således 80 år gammal;

att han kom i tjänst vid dåvarande Skånska husarregementet den 6 september 1887;

samt att han erhöll avsked den 3 mars 1902 för bättre utkomst efter en tjänstetid av 14 år 5 månader 27 dagar.

Frågan om understöd åt Hektor har underställts 1948 års riksdag genom en då väckt *motion* (II: 112). Under framhållande att den väckta underhållsfrågan vore av beskaffenhet att böra prövas av försvarets civilförvaltning hemställde *bankoutskottet* (utl. nr 11, p. 12), att motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda. *Riksdagen* beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Sedermåra har Hektor hos *försvarets civilförvaltning* anhållit om understöd från Vadstena krigsmanshuskassa. Genom beslut den 30 mars 1948 har civilförvaltningen, när Hektor med avseende på tjänstetidens längd icke uppfyllt de villkor, som funnes föreskrivna för erhållande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa, och då några andra skäl, som skulle kunna berättiga honom till erhållande av underhåll från nämnda kassa, ej blivit anförda, funnit sig icke kunna tilldela honom dylikt underhåll.

Utskottet. Såsom av föregående redogörelse framgår, har försvarets civilförvaltning prövat Hektor icke vara författningsenligt berättigad till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa. Att, såsom i motionen föreslås, riksdagen skulle genom särskilt beslut bevilja Hektor ett årligt understöd på grund av hans åren 1887—1902 fullgjorda soldattjänstgöring, torde icke kunna ifrågakomma. Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 27 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

4:o.

Förre tillsyningsmannen Karl Johan Hedén. I motionen II: 41 hemställer herr *Svensson* i Alingsås, »att riksdagen måtte bevilja förre tillsyningsmannen Karl Johan Hedén, Vårgårda, pension att utgå med belopp som vederbörande utskott anser sig kunna föreslå».

Av handlingarna inhämtas,

att Hedén är född den 31 mars 1882 och alltså 66 år gammal;

att han åren 1913—1946 varit arrendator av Hagaskogs gård på Remmene skjutfält och därunder varit anställd såsom tillsyningsman å skjutfältet mot ett arvode av 348 kronor för år utan dyrtidstillägg jämte fri bostad och bränsle;

att han därjämte årligen svarat för vägunderhållet å skjutfältet ävensom utfört diverse reparations- och byggnadsarbeten för Göta artilleriregementes räkning, dels mot timlön, dels ock mot på förhand överenskommen betalning, och att han härför uppburit ersättning med i medeltal 1 500 kronor för år;

samt att enligt ett av kommunalnämndsordföranden i Remmene kommun den 12 januari 1949 utfärdat intyg Hedén icke torde ha utfört något arbete åt annan arbetsgivare än staten.

Frågan om beredande av pension åt Hedén på grund av hans förenämnda anställningar var vid 1948 års riksdag föremål för prövning i anledning av en då väckt motion (II: 62). I över motionen avgivet utlåtande anförde *försvarets civilförvaltning*, att den av Hedén innehavda tillsyningsmannatjänsten icke syntes ha utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla och att den följaktligen icke syntes kunna läggas till grund för rätt till pension av statsmedel. Med hänsyn till de av Hedén för Göta artilleriregementes räkning utförda arbetena syntes det emellertid icke uteslutet, att pension skulle kunna tillerkännas honom enligt de summariska arbetarpensionsbestämmelserna, en fråga, som det ankomme på statens pensionsanstalt att i första hand pröva och avgöra.

Bankoutskottet hemställde (utl. nr 16, p. 6) i anslutning härtill, att den då väckta motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda. *Riksdagen* beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Hos statens pensionsanstalt anhöll härefter Hedén om pension. I häröver avgivet yttrande anförde *chefen för Göta artilleriregemente*, att Hedén jämtes med tillsyningsmannatjänsten innehaft arrende av kronolägenheten Hagaskog på Remmene skjutfält under ca 33 år. För underhåll av å Hagaskog befintliga byggnader, vilka icke tillhörde arrendegården, hade Hedén åtagit sig att utföra en del arbeten, t. ex. takstrykningar och smärre reparationer, efter ett på förhand överenskommet pris. — Beträffande arbeten, för vilka Hedén erhållit betalning efter timlön, förhölle det sig så, att Hedén visserligen vid enstaka tillfällen erhållit betalning på s. k. dagsverkslista, men därigenom hade han icke utfått större ersättning än som på förhand överenskommits för arbetet i fråga. — Beträffande vägarbeten hade Hedén under en följd av år haft vägunderhållet på skjutfältet enligt kontrakt mellan honom och regementschefen mot ett för varje år överenskommet pris. För tygavdelningens räkning hade Hedén vid olika tillfällen haft i uppdrag att bygga skyddshus m. m., vilka arbeten utförts på entreprenad. Regementschefen ansåge således icke, att Hedén uppfyllde förutsättningarna för erhål-

lande av pension enligt kungörelsen den 30 juni 1942 (nr 696). Icke heller av annan anledning hade regementschefen skäl tillstyrka Hedéns ansökan.

Försvarets civilförvaltning ansåg sig icke kunna tillstyrka ansökningen, enär av den verkställda utredningen framginge, att Hedén icke innehåft sådan anställning i statens tjänst, som avsåges i kungörelsen den 30 juni 1942 (nr 696), och förutsättningar för erhållande av pension enligt vederbörliga pensionsreglementen för arbetare icke föreläge.

Statens pensionsanstalt fann sig enligt beslut den 8 september 1948 förhindrad bevilja Hedén pension, enär han icke kunde anses hava innehåft anställning i statens tjänst i den mening, som avsåges i nyssnämnda kungörelse.

Utskottet. Såsom av det föregående framgår, underställdes frågan om pension åt Hedén motionsvägen fjolårets riksdag. I anslutning till ett av försvarets civilförvaltning gjort uttalande att det icke syntes uteslutet att pension skulle kunna tillerkännas Hedén enligt de summariska arbetarpensionsbestämmelserna, en fråga som det ankomme på statens pensionsanstalt att i första hand pröva och avgöra, hemställde utskottet att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets hemställan. Sedan härefter Hedén hos pensionsanstalten anhållit om pension, har ansökningen lämnats utan bifall, enär Hedén ansetts icke hava innehåft anställning i statens tjänst i den mening, som avses i 1942 års kungörelse med summariska arbetarpensioneringsbestämmelser. Anstalten synes härvid ha grundat sitt avslagsbeslut på den omständigheten, att de av Hedén vid sidan av tillsyningsmannasysslan fullgjorda arbetsprestationerna delvis utförts mot på förhand överenskommen betalning och att Hedén därför icke varit att anse som arbetare i vanlig bemärkelse.

För egen del hyser utskottet den uppfattningen, att Hedén, som under drygt 33 år dels i egenskap av tillsyningsman mot fastställda årliga förmåner, dels ock genom utförande av reparations- och liknande arbeten mot timlön eller överenskommen betalning ägnat huvuddelen av sina krafter åt staten och nu befinner sig i behövande omständigheter, kan vara förtjänt av något understöd från riksdagen, oaktat förutsättningar för erhållande av författningsenlig pension befunnits icke föreligga. Enligt utskottets mening torde föreliggande fall vara av så särpräglad natur, att ett beslut i sådan riktning knappast behöver befaras medföra några prejudicerande verkningar. Utskottet vill särskilt betona, att även om Hedéns anställningsvillkor delvis inneburi, att avlöning utgått efter beting, han dock intagit en ställning i realiteten nära motsvarande vanlig arbetaranställning. Utskottet vill därför tillstyrka, att riksdagen beviljar Hedén en mindre pension under hans återstående livstid. Såsom lämpligt pensionsbelopp får utskottet föreslå 600 kronor.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 41, må medgiva, att förre tillsyningsmannen Karl Johan Hedén

må, räknat från och med den 1 januari 1949, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 600 kronor.

5:o.

Förra mässföreståndarinnan Ellen Sofia Sjöberg. I motionen I: 59 hemställer herr *Leander*, »att riksdagen må bevilja förra mässföreståndarinnan Ellen Sofia Sjöberg ett årligt understöd av statsmedel till belopp, som må befinnas skäligt».

Av handlingarna inhämtas,

att Sjöberg är född den 20 juni 1883 och således 65 år gammal;

att hon varit anställd såsom mässföreståndarinna vid förutvarande Skånska dragonregementet under tiden 1 april 1910—31 december 1927 samt, efter dragonregementets indragning, vid Södra skånska infanteriregementet under tiden 1 januari 1928—31 juli 1935 och 1 augusti 1938—31 december 1946, då hon på grund av åldersskäl nödgades lämna sin tjänst efter en sammanlagd anställningstid av 33 år 9 månader;

att hennes åligganden såsom mässföreståndarinna omfattat dels mathållning för officerare och officersaspiranter under hela anställningstiden, dels ock städning och renhållning av mässlokaler intill den 1 juli 1945;

att hon under tiden den 15 augusti 1941—den 30 juni 1945 därjämte bestritt sysslan som köks- och servisbiträde i officersmässen;

att städningsarbetet intill mars 1928 utgjorde hennes huvudsakliga sysselsättning samt att därefter mathållningsbestyren och städningsarbetet varit ungefär lika omfattande;

att enligt från regementsexpeditionen erhållna uppgifter städningsarbetet från mars 1928 tagit en tid av 5 à 6 timmar om dagen i anspråk;

att Sjöbergs dagliga arbetstid efter anställningen som köks- och servisbiträde utgjort i medeltal drygt 10 timmar per vardag och 6 timmar per söndag och helgdag;

att hennes avlöningsförmåner uppgått till 100 kronor i månaden åren 1910—1940, 125 kronor i månaden åren 1941—1945 samt 150 kronor i månaden jämte fri hyra för tiden därefter, varvid någon uppdelning av löneförmånerna å de olika slag av arbeten, som hon haft att utföra, icke förekommit;

att avlöningen till Sjöberg utgått ur officerskårens egna kassar, dock att kåren av statsmedel beretts gottgörelse för städning och renhållning av mässlokaler alltsedan den 1 juli 1936, varjämte ersättning för de med köks- och servisbiträdessysslan förenade göromålen ävenledes betalats av statsmedel;

att Sjöberg på grund av för hög ålder vid tillträdet av köks- och servisbiträdestjänsten icke blivit underkastad vederbörande tjänstepensionsbestämmelser;

samt att hon icke är tillförsäkrad någon understödsförmån i vidare mån än att Södra skånska infanteriregementets officerskår fr. o. m. år 1947 beviljat henne ett tillfälligt understöd av 600 kronor om året att åtnjutas intill dess riksdagspension eller folkpension komme att utgå.

I en den 25 januari 1946 dagtecknad skrivelse hemställde *chefen för Södra skånska infanteriregementet* hos Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen utverka en årlig pension åt Sjöberg. — I häröver avgivet utlåtande erinrade *försvarets civilförvaltning*, att 1940 års riksdag (bankoutsk. utl. nr 8, p. 4) beviljat föreståndarinnan för Kronobergs regementes detachements i Karlskrona officersmäss Maria Sofia Andersson en årlig pension av 600 kronor. Anledningen till att Andersson, ehuru icke statsanställd, tillerkändes pension av statsmedel, syntes vara att söka i det förhållandet, att Andersson på grund av indragning av nämnda detachment blivit arbetslös. Liknande förhållanden föreläge icke beträffande Sjöberg. På grund härav och med hänsyn till de konsekvenser, ett bifall till framställningen skulle kunna medföra, ansåge sig civilförvaltningen icke kunna tillstyrka densamma. — *Statskontoret* avstyrkte i avgivet utlåtande bifall till framställningen, enär Sjöberg, såvitt handlingarna i ärendet utvisade, icke under någon tidsperiod varit anställd i statens tjänst.

Genom beslut den 14 februari 1947 fann *Kungl. Maj:t* den gjorda framställningen icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Utskottet. Såsom av förestående redogörelse framgår, har Sjöberg under en tid av nära 34 år varit anställd som mässföreståndarinna vid regemente. Ehuru hon därunder icke formellt innehaft statsanställning, i det att hennes avlöning utgått ur officerskårens egna kassor, har hennes verksamhet likväl varit knuten till försvarsväsendet. Detta har under senare år ytterligare framhävt därav, att officersmässarna alltsedan år 1936 erhållit gottgörelse av staten för kostnaderna för renhållning av mässlokaler. Till den del Sjöbergs arbete hänfört sig till städning — vartill åtgått en daglig arbetstid av 5 à 6 timmar — kan hon i varje fall sedan nyssnämnda tidpunkt sägas ha intagit en ställning i realiteten motsvarande statlig anställningshavares. Att märka är vidare, att hon under beredskapsåren 1941—1945 bestritt göromål som köks- och servisbiträde i officersmässen, vilken syssla ävenledes betalats av statsmedel. Med hänsyn till det anförda anser utskottet det vara med billighet förenligt, att Sjöberg tillerkännes en mindre pension av statsmedel, oaktat pensionsfrågan redan prövats av Kungl. Maj:t utan att föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. I betraktande av den osedvanligt långa anställningstid, varom här är fråga, torde ett sådant beslut knappast behöva medföra några icke önskvärda konsekvenser. Pensionsbeloppet synes böra bestämmas till 600 kronor om året. Vidkommande den tidpunkt, från vilken pensionen bör utgå, får utskottet — i anknytning till den av officerskåren gjorda utfästelsen av 600 kronor om året att utgå till Sjöberg »intill dess riksdagspension eller folkpension komme att ut-

gå» — föreslå, att pensionen må tillträdas från och med den månad, varunder Sjöberg fyller 67 år.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion I: 59, må medgiva, att förra mässföreståndarinnan Ellen Sofia Sjöberg må från och med den 1 juni 1950 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 600 kronor.

II. Socialdepartementet.

6:o.

Förre besiktningsmannen Erik Wikström. I motionen II: 192 hemställer herr *Jacobson* i Vilhelmina, »att riksdagen måtte besluta att lämna f. maskinisten Erik Wikström, Hoting, en med hänsyn till hans mångåriga befattningsman lämpad årlig pension eller i annan ordning utgående gratifikation».

Av handlingarna inhämtas, att Wikström är född den 19 maj 1869 och således 79 år gammal; samt att han under en följd av år varit verksam såsom besiktningsman för ångpannor och maskiner.

Utskottet. Då Wikström icke varit anställd i statens tjänst, kan utskottet icke tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte. Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 192 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

III. Kommunikationsdepartementet.

7:o.

Muddermästaren vid väg- och vattenbyggnadsverkets hamnarbeten Johan Viktor Nilsson. Under punkten 2 av propositionen nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att muddermästaren vid väg- och vattenbyggnadsverkets hamnarbeten Johan Viktor Nilsson må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 3 708 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må vinna riksdagens bifall.

8:o.

Arbetschefen hos byggnadsstyrelsen John Einar Andersson. Under punkten 3 av förevarande proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att arbetschefen hos byggnadsstyrelsen John Einar Andersson må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 6 048 kronor.

Utskottet får med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställa,
att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

9:o.

Förvaltaren hos byggnadsstyrelsen Eric Gustaf Hagelmark. Under punkten 4 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att förvaltaren hos byggnadsstyrelsen Eric Gustaf Hagelmark må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 220 kronor.

Utskottet hemställer,
att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

10:o.

Verkmästaren hos byggnadsstyrelsen Karl Nils Laurentius Olofsson. Under punkten 5 av förenämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att verkmästaren hos byggnadsstyrelsen Karl Nils Laurentius Olofsson må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 704 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,
att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

11:o.

Ingenjören hos byggnadsdelegationen för storflygplatsen Erik David Hedström. Under punkten 6 av nämnda proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att ingenjören hos byggnadsdelegationen för storflygplatsen Erik David Hedström må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 4 728 kronor.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

12:o.

Förre vägarbetaren Johan Arvid Lundqvist. I motionen II: 129 hemställer herr *Svensson* i Grönvik, »att riksdagen ville besluta att till ovan nämnde Johan Arvid Lundqvist vägarbetarpension måtte utgå med belopp, som utskottet efter prövning kan finna skäligt föreslå».

Av handlingarna inhämtas,

att Lundqvist är född den 31 augusti 1880 och således 68 år gammal;

att han innehaft anställningar under tiden den 3 juli 1932—den 31 december 1943 vid Konga vägdistrikt och under tiden den 1 januari 1944—den 31 december 1946 vid vägförvaltningen i Kronobergs län med en sammanlagd tjänstetid av 12 år 7 månader 11 dagar, varav 7 år 4 månader 5 dagar infallit före 60-årsåldern.

Utskottet. Med hänsyn till den otillräckliga omfattningen av Lundqvists tjänstetid, sammanlagt allenast 12 år 7 månader 11 dagar, kan utskottet icke tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte. Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 129 icke må till någon riksdagens åtgärd föränleda.

IV. Finansdepartementet.

13:o.

Kontrollören vid brännvinstillverkningen Carl Fredrik Motzfeldt. Under punkten 7 av propositionen nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att kontrollören vid brännvinstillverkningen Carl Fredrik Motzfeldt må från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 988 kronor.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

V. Ecklesiastikdepartementet.

14:o.

Räknebiträdet vid rasbiologiska institutet Anna Myrsell. Under punkten 8 av propositionen nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att räknebiträdet vid rasbiologiska institutet Anna Myrsell må från och med måna-

den näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 788 kronor.

I samband härmed har utskottet till behandling förehått två i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning väckta likalydande motioner, nämligen inom första kammaren nr 234 av herrar *Arrhén* och *Näsgård* samt inom andra kammaren nr 299 av herr *Lundberg* jämte tre av kammarens övriga ledamöter, i vilka motioner yrkats, »att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 32 måtte besluta att tillerkänna räknebiträdet vid rasbiologiska institutet *Anna Myrsell* en årlig pension av 2 617 kronor, eller det högre belopp, vartill eventuell ökning av hennes tjänstetid såsom ovan anges ger anledning».

Av handlingarna inhämtas,

att *Myrsell* är född den 12 maj 1889 och således 59 år gammal;

att hon, efter under tiden 1 februari 1914—31 januari 1916 genomgången teoretisk-praktisk sjuksköterskekurs vid Gävle lasarett, enligt Kungl. Maj:ts resolution den 2 december 1927 godkänts såsom sjuksköterska;

att hon, efter att åren 1924—1927 ha innehaft en del förordnanden vid rasbiologiska institutet, sedan den 1 mars 1927 varit fortlöpande anställd därstädes och därvid tjänstgjort såsom extra biträde under tiderna 1 mars—31 maj samt 1 juli—31 augusti 1927, såsom kvinnlig reseassistent under tiderna 1—30 juni 1927 samt 1 september 1927—30 juni 1935, såsom t. f. assistent i dåvarande lönegraden B 11 under tiden 1 juli 1935—30 juni 1937, såsom t. f. kanslibiträde i dåvarande lönegraden B 7 under tiden 1 juli 1937—30 juni 1938 samt såsom räknebiträde under tiden därefter;

att hon i egenskap av räknebiträde åtnjutit avlöning i form av arvode, som under de senaste åren utgått med 4 450 kronor för år;

samt att anställningen vid institutet beräknas upphöra med utgången av maj 1949.

Utskottet. Av utredningen i ärendet framgår, att *Myrsell* intill den 1 juli 1938 sysselsatts med arbetsuppgifter, vilka få anses ha varit av mera kvalificerad beskaffenhet än de, som därefter kommit att åvila henne i egenskap av räknebiträde. Då nämnda förändring av arbetsuppgifterna torde ha sammanhängt med institutets år 1938 genomförda omorganisation, synes det utskottet rimligt att någon hänsyn därtill tages vid utmätande av pensionsbeloppet. Emellertid kan utskottet icke tillstyrka en pensionsförhöjning i överensstämmelse med det förslag, som innefattas i de föreliggande motionerna och vilket avser, att pensionen skulle bestämmas med tillämpning av grunderna i 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente. Enligt utskottets mening bör pensionen på sedvanligt sätt beräknas med utgångspunkt från 1941 års reglemente, varvid — i enlighet med numera förebragt utredning — till i propositionen angivet antal tjänstår bör läggas ytterligare en tid av 1 år 8 månader, varunder *Myrsell* tidigare tjänstgjort vid institu-

tet eller utfört arbete för dess räkning. Pensionsunderlaget skulle genom sistnämnda justering ökas från av Kungl. Maj:t föreslaget belopp 1 788 kronor till omkring 1 900 kronor. Härutöver bör, såsom utskottet nyss anfört, någon förhöjning av pensionen ske med hänsyn till arten av Myrsells före den 1 juli 1938 fullgjorda tjänstgöring. Såsom skäligt sammanlagt pensionsbelopp vill utskottet föreslå 2 196 kronor.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning samt likalydande motionerna I: 234 och II: 299, må medgiva, att räknebiträdet vid rasbiologiska institutet Anna Myrsell må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 196 kronor.

15:o.

Förra städerskan vid högre allmänna läroverket för flickor i Örebro **Olivia Karolina Larsson**. Under punkten 9 av nämnda proposition nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att förra städerskan vid högre allmänna läroverket för flickor i Örebro **Olivia Karolina Larsson** må, räknat från och med den 1 januari 1948, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 528 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Ma:jts ifrågavarande framställning.

16:o.

Städerskan vid folkskoleseminariet för kvinnliga elever i Stockholm **Olga Johanna Hansson**, född **Karlsson**. Under punkten 10 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att städerskan vid folkskoleseminariet för kvinnliga elever i Stockholm **Olga Johanna Hansson**, född **Karlsson**, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 744 kronor.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

17:o.

F. d. läroverksadjunkten **Ernst Frithiof Bertram**. I motionen I: 44 hemställa herrar *Elmgren* och *Bergh*, »att riksdagen måtte besluta att grundbeloppet för ålderspension åt adjunkten vid högre allmänna läroverket i Ha-

paranda Ernst Frithiof Bertram för tiden efter det han blivit berättigad till folkpension skall utgöra för år räknat 3 636 kronor».

Av handlingarna inhämtas,

att Bertram är född den 21 juli 1882 och således 66 år gammal;

att han avlade filosofie ämbetsexamen den 15 december 1922 och, efter tjänstgöring som extralärare vid statligt läroverk läsåret 1921/22, genomgick provår 1923;

att han under tidsperioderna 1924—1928 samt 1939—den 30 juni 1945 innehåft förordnanden såsom vikarierande, extra eller biträdande lärare, resp. som timlärare vid olika statliga eller statsunderstödda läroanstalter;

att hans sammanlagda tjänstetid före den 1 juli 1945 uppgått till 6 år 10 månader 8 dagar;

att han den 1 juli 1945 utnämndes till ordinarie adjunkt vid högre allmänna läroverket i Haparanda;

att Kungl. Maj:t genom beslut den 31 oktober 1947 med stöd av 15 § 3 mom. 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente medgivit, att Bertram finge av den tid, varunder han före erhållande av pensionsberättigande befattning den 1 juli 1945 tjänstgjort som lärare vid olika statliga eller statsunderstödda skolor, såsom tjänstår för pension enligt reglementet tillgodoräkna 4 år 6 månader;

att statskontoret genom beslut den 10 januari 1948 med stöd av 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente förklarat Bertram berättigad att vid avgång från tjänsten åtnjuta avkortad ålderspension med ett årligt grundbelopp av 2 028 kronor för tiden intill dess han uppnådde 67 års ålder samt 1 836 kronor för tiden därefter, jämte rörligt tillägg enligt vanliga grunder;

samt att Bertram erhållit tillstånd att kvarstå i tjänst intill den 1 juli 1949.

Till stöd för det i motionen väckta förslaget anföres bl. a. följande:

»Bertram började sin tjänstgöring vid läroverk läsåret 1921/22 och genomgick provår 1923. Under tiden därefter och till dess han blev ordinarie adjunkt i Haparanda har han emellertid icke lyckats få lärarförordnanden annat än med längre eller kortare tids mellanrum. Vid utfärdande av förordnanden för extra eller extra-ordinarie lärartjänst synes skolöverstyrelsen i regel låta vederbörande rektors förord vara avgörande, och det blir därför beroende av rektorernas uppfattning om en obefordrad lärares kvalifikationer, huruvida han kan få förordnande eller ej. Nu har Bertram visserligen i sitt provårsbetyg svaga vitsord för undervisningsskicklighet och fallenhet för lärarkallet, men redan hans första tjänstgöringsbetyg efter provåret synes ge vid handen, att han som lärare i praktiken kunde vinna bättre resultat än han under provåret lyckats uppnå. Rektorerna tyckas emellertid tillmäta provårsbetyget utslagsgivande betydelse och alldeles särskilt betyget för »fallenhet», där Bertram endast fått betyget B, under det att Ba i allmänhet betraktas som minimibetyg för att en sökande skall anses som lämplig.

Då Bertrams ansökan om ordinarie befattning i Haparanda behandlades i skolöverstyrelsen, hade föredragande undervisningsrådet berett sig tillfälle

att grunda sitt omdöme om hans lämplighet på egna iakttagelser och ansåg sig på grund härav kunna förordna honom till tjänsten.

Av vad nu anförts lär framgå, att det till icke oväsentlig del berott på omständigheter, för vilka Bertram icke kan göras ansvarig, att hans pension blir otillräcklig. Av billighetsskäl synes en höjning därför motiverad.»

Utskottet. Av den lämnade redogörelsen framgår, att Bertram, vars pensionsförhållanden äro författningsenligt reglerade genom 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente, vid inträdet i pensionsåldern uppnått allenast sju tjänstår ävensom att han erhållit en med hänsyn härtill avkortad tjänstepension. I den föreliggande motionen göres nu gällande, att det delvis skulle ha berott på omständigheter, för vilka Bertram icke kunde göras ansvarig, att hans pension blivit »otillräcklig». Med anledning av vad sålunda anförts vill utskottet framhålla, att det undandraget sig utskottets bedömande, huruvida eller i vad mån antydda omständigheter utgjort en bidragande orsak till att Bertram icke lyckats uppnå flera tjänstår än sju. Oavsett detta vill utskottet erinra, att man vid prövning av den föreliggande frågan har att utgå från de reglementsena förutsättningarna vid utmätande av tjänstepension, nämligen att pensionens grundbelopp ställes i relation till den faktiskt utförda arbetsprestationen. En dispens från tjänstepensionsreglementets bestämmelser om tjänstårsberäkning läser icke kunna ifrågakomma, icke ens i den av motionärerna föreslagna formen, nämligen genom beviljande av en tilläggspension, vilket i realiteten skulle innebära ett kringgående av reglerna om tjänstårsberäkning. Utskottet måste därför, jämväl med tanke på konsekvenserna, avstyrka att åtgärder vidtagas i motionens syfte. Framhållas må i detta sammanhang, att enligt vad utskottet inhämtat, Bertram för framtiden torde kunna komma i åtnjutande av understöd från Filéenska donationsfonderna till årligt belopp av omkring 400 kronor.

Äberopande det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motion I: 44 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

VI. Jordbruksdepartementet.

18:o.

Extra lantmätaren Valter Ramses Angelo Dalenius. Under punkten 11 av förenämnda proposition nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att extra lantmätaren Valter Ramses Angelo Dalenius må, räknat från och med den 1 januari 1948, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 3 840 kronor.

Utskottet får med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

VII. Inrikesdepartementet.

19:o.

Sjukvårdsvikarien vid S:ta Gertruds sjukhus i Västervik Hildur Linnéa Ingeborg Andersson, född Andersson. Under punkten 12 av propositionen nr 32 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att sjukvårdsvikarien vid S:ta Gertruds sjukhus i Västervik Hildur Linnéa Ingeborg Andersson, född Andersson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 260 kronor.

Med biträdande av vad Kungl. Maj:t under förevarande punkt föreslagit får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

20:o.

Sjukvårdsvikarien vid S:ta Gertruds sjukhus i Västervik Gerda Maria Antonia Isaksson, född Karlsson. Under punkten 13 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att sjukvårdsvikarien vid S:ta Gertruds sjukhus i Västervik Gerda Maria Antonia Isaksson, född Karlsson, må från och med månaden näst efter den, varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 428 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

21:o.

Förra sjukvårdsvikarien vid Sätters sjukhus Ruth Salomé Carlsson, född Nilsson. Under punkten 14 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att förra sjukvårdsvikarien vid Sätters sjukhus Ruth Salomé Carlsson, född Nilsson, må, räknat från och med den 1 februari 1948, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 1 368 kronor.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

22:o.

Biträdena å häradskrivarkontor Sigurd Arvid Assar Jakobson och Carl August Swenson. Under punkten 15 av nämnda proposition nr 32 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att biträdena å Falköpings respektive

Skara fögderis häradsskrivarkontor Sigurd Arvid Assar Jakobson och Carl August Swenson må från och med månaden näst efter den, varunder de lämna sina anställningar, under återstående livstiden från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära årliga pensioner, Jakobson med 1 308 kronor och Swenson med 1 404 kronor.

I samband härmed har utskottet till behandling förehått en i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning inom andra kammaren av herr *Nihlfors* väckt motion, nr 300, vari yrkats, »att riksdagen måtte medgiva att Sigurd Arvid Assar Jakobson och Carl August Swenson må från och med månaden näst efter den, varunder de lämna sina anställningar, under återstående livstiden från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära pensioner uträknade efter enahanda grunder, som angivits i Kungl. Maj:ts proposition nr 32 med utgångspunkt från ett pensionsunderlag av 2 280 kronor».

Till stöd för det i motionen väckta yrkandet har anförts:

Statskontoret har i utlåtande den 29 april 1947 föreslagit pensioner, vilka uträknats efter de grunder, som fastställts av riksdagen efter Kungl. Maj:ts proposition den 14 februari 1947 nr 120, samt med hänsyn till vederbörandes tjänstår vid ifrågavarande fögderier och den lön de senast uppburit den 1 juli 1946. Man har härvid alltså utgått ifrån ett pensionsunderlag av 1 200 kronor. — Då den tjänstgöring dessa befattningshavare före förstatligande 1946 fullgjort vid häradsskrivarkontor torde vara fullt jämförbar med statlig anställning, ehuru de formellt avlönades av vederbörande häradsskrivare, samt de arbetsuppgifter de utfört närmast motsvara dem som utföras av kanslibiträden, måste det anses orimligt, att befattningshavarna efter denna långa tjänstgöring, indirekt i statsverkets tjänst, endast skola tillerkännas föreslagna minimala pensioner. Det förefaller rimligt, att vederbörandes pensioner beräknas i varje fall med utgångspunkt från det pensionsunderlag, som enligt 1941 års allmänna tjänstepensionsreglemente tillämpas beträffande extra ordinarie kanslibiträden eller 2 280 kronor.

Utskottet. Då vad i motionen anförts till stöd för det däri väckta förslaget enligt utskottets mening icke utgör tillräcklig anledning till avvikelse från Kungl. Maj:ts förslag, vilket överensstämmer med de i propositionen nr 120/1947 angivna, av riksdagen godkända grunderna för beräkning av pensioner åt f. d. anställningshavare vid häradsskrivarkontor, hemställer utskottet,

att riksdagen, med avslag å motionen II: 300, må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

23:o.

Lärarinnan i maskinskrivning vid statens polisskola Ulrika (Ulla) Olivia Eriksson. Under punkten 16 av nämnda proposition föreslår Kungl. Maj:ts riksdagen medgiva, att lärarinnan i maskinskrivning vid statens polisskola Ulrika (Ulla) Olivia Eriksson må från och med månaden näst efter den,

varunder hon lämnar sin anställning, under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 2 148 kronor.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

B. Affärsdrivande verks medel.

I. Telegrafverkets medel.

24:o.

Förra städerskan vid telegrafverket Augusta Matilda Andersson, född Blomqvist. Under punkten 17 av propositionen nr 32 föreslår Kungl. Maj:ts riksdagen medgiva, att förra städerskan vid telegrafverket Augusta Matilda Andersson, född Blomqvist, må, räknat från och med den 1 september 1947, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 492 kronor, att utgå av telegrafverkets medel.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

II. Trafikmedel.

25:o.

Förre banarbetaren Jakob Oskar Eriksson. I motionen I: 108 hemställer herr *Edin*, »att riksdagen måtte bevilja f. d. banarbetaren Jakob Oskar Eriksson, Häxmo i Adalslidens socken, en årlig pension till så högt belopp som brukar vara vanligt för dylika arbetare i statens tjänst».

Av handlingarna inhämtas,

att Eriksson är född den 19 september 1880 och således 68 år gammal;

att han åren 1922—1943 utfört arbete som banarbetare vid statens järnvägar med en sammanlagd effektiv tjänstetid av 9 år;

att han under åren 1945—1947 haft anställning som ångpanneeldare vid kraftstationsbygget i Nämforsen under sammanlagt 1 år 9 månader 12 dagar;

samt att hans totala tjänstetid således uppgått till 10 år 9 månader 12 dagar.

Utskottet. Enligt utskottets mening har i förevarande fall icke förebragts utredning om anställningstid i statens tjänst av sådan omfattning, att pen-

sionering genom särskilt riksdagsbeslut bör ifrågakomma. Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion I: 108 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

26:o.

Förre omlastaren Gustaf Fredrik Karlsson. I motionen II: 274 hemställer herr *Persson* i Växjö, »att riksdagen måtte besluta att tillerkänna omlastaren Gustaf Fredrik Karlsson, Asken, Kvarnarna, Ljungby, pension enligt kungl. kungörelsen nr 696/1947».

Av handlingarna inhämtas,
att Karlsson är född den 4 juni 1874 och således 74 år gammal;
att han före statens övertagande av enskilda järnvägen Karlshamn—Vislanda—Bolmens järnväg varit anställd hos olika entreprenörer, vilka för järnvägens räkning ombesörjt omlastning av vagnslastgods;
att han efter statsövertagandet av nämnda järnväg innehaft anställning vid statens järnvägar i drygt fyra år;
samt att hans anställning upphört den 1 oktober 1947.

Utskottet. Med hänsyn till Karlssons tidigare anställningsförhållanden samt den obetydliga omfattningen av hans tjänstetid vid statens järnvägar kan utskottet icke tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte, varför utskottet hemställer,

att förevarande motion II: 274 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

27:o.

Förre banarbetaren Gustaf Hjalmar Andersson. I motionen II: 281 hemställer herr *Henriksson*, »att riksdagen måtte bevilja förre banarbetaren Gustaf Hjalmar Andersson, Sundbyberg, en årlig pension till belopp, som kan anses skäligt».

Av handlingarna inhämtas,
att Andersson är född den 5 juni 1876 och alltså 72 år gammal;
att han innehaft anställning som banarbetare vid Stockholm—Västerås—Bergslagens järnvägar under åren 1926—1945;
att han i samband med statens övertagande den 1 juli 1945 av nämnda järnväg övergått i statens järnvägars tjänst, där han kvarstått t. o. m. den 21 oktober 1947;
samt att hans sammanlagda effektiva tjänstetid uppgått till 16 år 6 månader, därav 5 år 2 månader före 60 års ålder.

Hos järnvägsstyrelsen anhöll Andersson om erhållande av pension. Genom beslut den 9 februari 1948 fann sig *järnvägsstyrelsen*, när det vid

granskning av pensionsansökningen bilagt tjänstgörings- och pensioneringskort framgått, att Andersson icke innehaft anställning i den omfattning som erfordrades för erhållande av pension eller understöd, icke kunna bifalla den gjorda framställningen.

Utskottet. Såsom av redogörelsen framgår, ha av Anderssons sextonåriga tjänstetid endast omkring fem år infallit före 60-årsåldern. Vid sådant förhållande finner sig utskottet icke kunna tillstyrka någon åtgärd i den väckta motionens syfte. Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 281 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

III. Statens domäners fond.

28:o.

Förre arrendatorn Anders Gustav Malm. I motionen II: 194 hemställer herr *Jansson* i Hällefors jämte två av andra kammarens övriga ledamöter, »att riksdagen måtte taga under prövning att bevilja förre arrendatorn Anders Gustav Malm, Rifall, Finnfall, Kopparberg, en årlig pension till belopp, som riksdagen finner skäligt, att utgå ur statens domäners fond.

Av handlingarna inhämtas,

att Malm är född den 26 september 1886 och således 62 år gammal;

att han arrenderat skogsjordbruket Sandsjö Östra på kronoparken Kloten under åren 1918—1941;

samt att han utfört arbete för kronans räkning i form av virkeskörning, kolning m. m. under åren 1911—1941 med en sammanlagd tjänstetid av drygt 15 år.

Till stöd för det föreliggande förslaget har i motionen anförts bl. a. följande: Malm slutade sitt arrende den 14 mars 1941 på grund av sjukdom i familjen. En hans son i skolåldern led nämligen av sockersjuka och måste på grund därav få insulininsprutningar minst två gånger dagligen, vilket skedde i hemmet. På grund av nedläggande av den skola, som sonen fick sin undervisning i, hänvisades han till skolgång i en långt från hemmet belägen skola, och någon möjlighet att på inkvarteringsplatsen få någon som åtog sig att ge sonen insulinbehandlingen förelåg inte. På grund därav ansåg sig Malm tvungen att år 1941 säga upp sitt arrende och flytta till annan plats utanför kronoparken, där tillgång till skola fanns på närmare håll från hemmet.

Hos domänstyrelsen anhöll Malm år 1946 om pension jämlikt kungörelsen den 30 juni 1942 (nr 696) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst. I häröver avgivet yttrande erinrade *vederbörande jägmästare* — under framhållande att Malm vid arrendets upphö-

rande den 14 mars 1941 innehade 15 tjänstår samt att han frånträtt arrendet på grund av att en hans son vore sjuklig och i behov av kontinuerlig tillsyn — att Malm ej uppnått 60 års ålder vid anställningens upphörande, vilket jämlikt bestämmelserna i 1 § förenämnda kungörelse syntes vara ett villkor för erhållande av pension. *Vederbörande överjägmästare* fann Malm icke hava uppfyllt fordringarna för pensions erhållande. — Genom beslut den 7 januari 1948 fann sig *domänstyrelsen*, enär Malm icke uppfyllde fordringarna i 1 § a) förenämnda kungörelse, icke kunna bifalla framställningen.

Utskottet. Såsom av redogörelsen framgår, har Malm lämnat sin anställning vid 54 års ålder eller således avsevärd tid före uppnåendet av sedvanlig pensionsålder. Till stöd för motionen har anförts, att Malm nödgats lämna sin anställning på grund av sjukdom inom familjen. Denna omständighet utgör enligt utskottets mening icke tillräckligt skäl för att det för pension uppställda villkoret om kvarstående i statens tjänst intill föreskriven pensionsålder skulle eftergivnas i förevarande fall. På grund härav och med hänsyn till konsekvenserna finner sig utskottet icke kunna tillstyrka någon åtgärd i motionens syfte.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 194 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 mars 1949.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Leander, Lundqvist, Näsgård, Fahlander, Mogård, Johannesson och Andersson i Örnköldsvik;

från andra kammaren: herrar Wiberg, Fröderberg, Eriksson i Sandby, Persson i Norrby, Schmidt, Svensson i Alingsås, Johansson i Kalmar och Hallberg.